

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium promotam, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok főrekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.

Előfizetési árak:

Égész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felölő szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatati: **Szent-István tér I.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytörzsdokban.

EMLÉKEZÉS.

A sirc-sízt. rend főgimnáziumának márc. 15. ünnepélye alkalmából írta s ugyanott felolvasta Ph. I. tanár.

A derült egetből mosolygó tavasz nap sugar, a puszta föld avarjából fakadó smaragd fűszál, a langy szellőben ringó pacsírtá dala dicsérlik a Teremtőt, kinek szent lehellete új életre kelté a dermedtől álomban nyugó természetet. Tavaszodik.

Mi is mosolygunk, mint a nap sugar; a mi szívünkben is ébredez szebb s jobb napok reményességének a virága; ajkunk versenyt dalol a pacsírtával: halát adva a Mindenhatónak, hogy mi is... ünnepeketünk. Hát mi is aludtunk: Zord, halálós álom volt-e mindaz, a mi sok százados létünk kékét alkotja? Hát nincs több ilyen nap, hogy máskor is ünnepelethezzünk? Talán oly szegények vagyunk nagy napokban?

Nem.

Nincs az évnek olyan napja, melyen a magyar fel nem öltethetne ünneplő ruháját. Nincs napja, melyen ne láthatnánk e nemzetet csillogó díszben, zengő zeneszóval, vagy talpig feketében bűnbánó zsolozsmával ajakán.

Ma diadalmi mámor, holnap... halotti tor. Valjon melyikből jutna több...?

Előttek egy szent könyv. Ezer levél van benne: egy ezeréves tölgynék egy-egy tavaszi zöld, vagy fákó őszi levele és valamennyin vérnyomok. E könyvből írta vérrel 1000 éves múltját a magyar nemzet.

Szent könyv ez, szent nemzeti Biblia. Igaz áhitattal olvashatja bárki. Igaz áhitattal, haláltel szívvvel forgathatja lapjait e hon fia; és boldog lehet, ha azt mondhatja magában, hogy betűinek fákó vérvonata az ő szívéig is elvezet.

Oly káprázatos már első lapja is. És elvezérlé népét az „Igéret földjére.“ Mint hömpölyög, hullámzik az ár. Mint szörjia vakító villámait a haragos felhő. Recseg-ropeg és Byzanc érckapuja, a harcú kurt harsogását, a csatamének robagását visszhangozta a Kárpát, visszhangozták az Alpes s a távoli Pirenek sziklafalai.

Nézd ama párdúc-kacagányos víztét: egyetlen szavára vésztes felhő támad, megremegek a föld s a porba hullanak a népek; térdet hajt a fejedelmek serege, hajlong a büszke imperátor s Byzanc hatalmas ura...

Hazám dicső nagy ősei,
Ti földet rázó viharok!
Ti egykoron a porba omlott
Európa homlokán tomboltatok.”

De elsimul a tenger. A felhő megszabad s a ragyogó napsugarban ott tündöklük a szent keresztet az Isten háza égbe törő tornyán.

Megkondultak a harangok s lecsendesül a zajongó tarka tömeg. Paloták sorai között felharsan a kurt, a tarogató: deli vitézek seregében ott láthatod Európa legdicsőbb, leghatalmasabb urainak egyikét: az első magyar királyt. Irigyen nézi a római imperátor s a megcsalódott lengyel. Mennyi pompa, fény, ragyogás, dicsőség! Vagy talán különb volt a német, a francia? Talán vitézebb, bölcsőbb, gazdagabb? Nem.

Szent háborúra kél egy világrész s a koronás fők serege szent László királyban látja mintaképét: hódoló tisztelete jeléül neki nyújtja a fővezéri kardot.

Hatalmat, fényt, dicsőséget sok száz lapon hirdét a magyar krónikája.

Nagy, dicső volt e nemzet; méltó verseny-társra bármely szomszédjának.

Hatalmas, díszes démok hirdették e honban is az Isten dicsőségét.

Eros sasfészek, büszke felegvárak, vitez, hatalmas, gazdag lovagok tanyái. A városokban fényes paloták; s a palotákban, kastélyokban minden mi szép és drága, mit ész s erő művészín alkotott.

Dicső létü volt a magyar géniusz is. A magyar lantos, igric hegedős versenyét dalol a troubadourral, trouverrel, Minnesängerrel. Az ő dala is szívhez szőtt; az ő dala is lelkisített.

„Emlékezzünk régikörol...“

hangzik az idő homályából. Mi mindan szépröl, dicsöröl zenghetek dalnokaink... A magyar szerzetes is fóst, farag, ápolja, örzi a klasszikus kor kincseit. Hazánkban is ő volt sokáig az egyedül és méltó fentartója, ápolója, mivelője és terjesztője minden nemesnek, jónak.

Látjátok feleim szömlökkel...“

E siri hang hirdeti a magyar géniusz s a magyar szerzetes dicső múltját, dicső életét.

De „Iza pur és hornu vagyunk...“

A sors csapása soktól fosztott meg, de azért a magyar nemzet nagylété meg nem akasztotta. Sajó víznének hajbai egy nemzet testi-lelki nagyságáról suttognak s Visegrád várának romjai fél Európának büszke, történelmi kincsévé, drága, felejtethetlen emlékévé lettek.

Oh nagy volt hajdan a magyar,
Nagy volt hatalma, birtoka;
Magyar tenger vízében hűnyt el
Éjszák, kelet és del hulló csillaga.

Ilyen multat feledni nem lehet. De nem is csodálhatjuk, ha ekkorá hatalomnak, fénynek dicsőségnek kapzi irigyei támadnak.

A nemzet multja Mohácsig egy folytonos virágos, dallos tavasz, melynek csak alig voltak fagyos deres éjszakái. Mig „Nyögte Mátyás bus hadat Bécsnek büszke vára“ nem is esett csorba az ősi jögon, az ősi dicsőségén.

Alig, hogy lehúnyta szeméit örök álomra az Igazságos, az atya, megkezdé aknamunkáját a kapzi szomszéd, a pénzsóvár rokon. Régi, ismert igazság volt már akkor is, hogy a magyart, csak a magyar győzheti le.

„S hajk a tá visszavonás okozá, mind s durva irigység“ hogy „Holló szárnyaival lebegett a zordon enyészet.“

Az ősi magyar erő és nagyság, az a hatalmas, rettegett vulkán megszűnt félelmetes lenni: önmagát temette be. A kapzi elősködök raja bátrabb lesz: felszántja talaját, söt oly vakmerő, hogy mélyébe hatol legszentebb, legféltettebb kincseihez nyúl, de tompa, vésztes dörgés riasztja el a tolatkodót.

A vulkán nem halt ki csak... aludt...

A tartós tavasz korszaka elmúlt ugyan, de azért nem egy verőfényes, dicsőséges napra emlékezzünk. Nem egy tavaszú ünnepet ülhetne a magyar.

Két hosszú század folyamán az alvó vulkán több hatalmas kitöréséről szól a krónika.

Két hosszú századnak, hány tavaszán várta ébredését, új, jobb létét e nemzet...

Egy-egy fényes csillag jelezte a nemzeti önreret, fonség ébredését, egy-egy lángoló égiest bitor sugarában tűnt fel az ősi dicsőség.

1703 tavasz... az örökkévalóság tengerében egy csöpp, a históriának egy gondolat, a magyarnak... egy egész világ.

Eppen 200 éve, hogy újra támadt egy olyan fényes csillag. Ott támadt a Kárpát hólépte sziklaormai felett s lehallott a Márvány tenger sötét hullámaiba... Rákóczy csillaga.

Rákóczy Ferenc. E név hallatára egy mesevilág tárul fel lelki szemünk előtt...

Egy ezredévek minden fényétől káprázik szemünk; egy ezredévek minden keserűségé tölti el szívünket, fojtogat bennünket.

Egy Ráfael ecsetje, egy Phidias vésője sem örökithetne meg eléggé méltóan e név viselőjét. Rákóczy emlékének egy égig nyuló piramis kevés. Az ő nagyságát csak egy közeli meg... a gondolat. Karjában Árpád ereje, szívében Sz. István jámborsága; elméjében Mátyás bölcsessége. Az ő emléke az örök kikélet fényítő napja, mely a sziklából is fakaszt virágot.

Az ő neve a magyar szabadságszeretert el nem muló symboluma. Az ő dicsősége a hazafiú önreret, a nemes lelkesülés, bátorság és tett-erő kiapadhatatlan forrása; egy dicső mult büszke emlékoszlója; a magyarnak jelen s jövendő utait bevilágító szövének. Ő a hazaszeretert szent csarnokának örök lámpája s a kozmopolitismus emésztő tüze.

Nálánál nemesebben érző, nagyobb, dicsőbb alakot aligba találunk ezeréves múltunkban, mert van még valami, a mi minden erényeinél, minden hírénel dicsőségénél nagyobb volt... a boldogtalansága...

S vajjon mi tette őt boldogtalanná? Saját erényei, a melyekkel a mások bűnéit megbocsáthatókká tette... csak így menthette meg egy nemzet becsületét.

A nemzeti becsület tiszta, fényes pajzsát elhomályosította a visszavonás gyilkos lehellete, az irigység, a nagyravágás és a kapzsiság füstökádó chimárája; ezt a pajzsot takarta be ő az önzetlenség és áldozatkészség, a hazaszeretert és vitezség s a melyben legnagyobb volt a lemondás, a csendes megadás és az Istenbe vetett erös hitének tiszta lobogójával.

A ki az ő emlékiratát olvassa, több iratni valót talál benne, mint vizagszáló.

Az ő egyéniségének tiszta tükkörében látjuk csak ama kor képét a maga hatalmas, megrázó voltában; azt a fonséges epeoiat, melyben a vezérő alak: az ő erényeit feledtetik velünk a mások gyarlóságait.

A magyar história egén ez a kor egy csodás csillagzat, melynek fénye Rákóczy; s ez a fény oly tiszta, oly vakító, hogy nem látjuk az égi test följait.

Nem akarok zengeni sem az Ő, sem hires generalisainak világraszóló hőstetteiről s az 1703-tól 8 év folyamán annyszor elpholt császári hadvezérek keserves haragjáról, sem a Kuruc ágyuk bömböléséről, Kuruc hadak robagásáról, melytől nem egyszer a bécsi Burg falai is remegtek. Nem fogok beszélni e rémesen fonséges szabadságharc keserveiről, búról-bajról, szegénység-ről, nyomorról, martiromságáról, ármányról, hiteszgeről és árulásról, mely a szegény magyar hazát kórágyra vetette... ama beteg ágúra, melyet most is nyom...

Idézni akarok egyet-mást dicső fejedelmünk emlékirataiból, melyeket ott, messze nagy Törökországban, gyötrő számkivetésben szerzett*) s az

*) Az eredetileg francia nyelven írt „Emlékiratok már 1739-ben jelentek meg Hagában kétféle kiadásban: „Histoire des Revolutione de Hongrie, on l'on donne une Idée juste de son legitime Gouvernement.“ cím alatt. Ennek egyik ré-

Mai lapunk 6 oldal.

Örök Igazságnak felajánlott. Ugy hiszem illő, hogy ez alkalommal néhány sort idézzek.

Az „Emlékiratok” „Ajánló level”-éből a következők:

„Ha az emberi elme sugallatai által akarnám vezetetni magamat: bűnös vakmerőség volna, óh Örök Igazság! e munkát neked ajánlom. Mert a múlt, jelen és jövő sokkal ismertebb lévén előttem, mintegy botorságnak tekinteném előled elrejtteni, vagy más színben tüntetni föl a tényeket. Egyedül a vágy, hogy tanúságot tegyek az igazság mellett, készített e munkára; mert méltóbbat nem ajánlhatunk Neked, mint a Te művedet, mely dicsőségredre és fölmagasztalásodra szolgál. Egyedül a pusztá igazságot ismerőn vezéremül, merem Neked ajánlani e művemet, óh Örök Igazság!

Vallomásaimban feltárom Neked az emberek előtt szívem belsejét. Nem is kívánok, mint, hogy ismertvén Vallomásaimat, bűnösnek ismerjék, és tudják meg, hogy nagyobb Benned, Istenem, az irgalom, mint az igazság; végre, hogy Te szerető Atya, én pedig teköző fiú vagyok.”

E néhány sor — úgy hiszem — eléggé illusztrálja nagy fejedelmünk lelki nagyságát, főnségét.

Nézetéről, meggyőződéséről, tettheinek indító okairól szóljon a következő néhány sor, mely eredetileg az 1704-ik év hadi krónikájának bevezető része.

„Tudom, hogy a hazaszeretet, mely természetesen mindenkinben megvan, gyanussá teszi azon dicsérletét, melylyel valaki hazáját és nemzetét magasztalja. Tudom, hogy a magyar nemzet (azon idő óta, midőn az ország a mohácsi gyászos ütközetben elvesztvén királyát, s nagyjai egymás között veszekedvén, I. Ferdinánd választott királynak) minden nemzet történetében oly fekete színnel festetik, oly lázadóknak, oly zavargónak állítatik, hogy bármit mondanék is védelmére, gyanusnak tetszethetnek. De minthogy jelen Emlékirataim az Örök Igazságnak ajánlom: Kötelességem az emberek ítéletét megvetni, és saját lelkiismeretemet követni. Még azon tulajdonok is, melyekkel rágalmazni hiszik a magyar nemzetet, annak vitézségét és nagytelkűségét mutatják, és hogy a szolgaságot túrni nem tudja. Mivelhogy királyaink között annyiszor találkoztak oly pártorok, a kik juhaink gypajával idegeneket akartak ruházni és zsirjokkal idegeneket hizlalni: törvényes jogai védelmére ők kényszeríték a magyar nemzetet.

Nem céloz igazolni az egyes nagyok minden fölkelését a régi királyok alatt: de könnyű lesz mindenkinék, ki a történeteket olvassa, megkülönböztetni a közönséges lázadás-okozta mozgalmaktól a szabadság általános, jogos és törvényes védelmét, a melyekben a vármegyék egyesülten, míg amazokban csak a nagyok zendülő hűbéresei fogtak egyvert.

A rágalmozók fennen hirdetik a magyarok esküszegéseit, de elhallgatják, hogy elnyomatásukban oly esküket csikartak ki tőlük, törvények és szabadságaik ellenére, melyeket megtartaniok az utódok, és a keresztényi szeretet megsértése elleni bűn lett volna. A vonások, melyekkel az ausztriai ecset a magyart festi, durvák, s a színek feketék. A véső melylyel történeti emlékeket vésk fölötté éles. Majd durva, otromba és barbár szokásokkal vádolják, majd a tudományokban és szépművészetekben való járatlanságát vetik szemére; néha dorbézóznak, restnek és kincsvágyónak állítják.

Sajnos, hogy az, a mi az itt leírandó 8 évi háború alatt történt, nem fogja őket hazugságban hagyni: Oh de az, a mit előadandók, jele és keserű gyümölcse az ausztriai ház atyáskodó uralkodásának, mely alatt az egész nemzet oly tulajdonságokat vett föl, mint a rosszul nevelt gyermek, — melyekért egyedül csak az atyát lehet kárhoztatni. Mert melyik ausztriai király alapított collegiumokat, melyek az ifjuság erkölcsi művelésére szolgálnának? Melyik állított akadémiákat, hogy ezt a nemzetet a tudományokban és szépművészetekben oktassa? Alkalmazták-e az udvarnál vagy háborúban a magyar fiataiságot,

szó a „Memoires du Prince Francois Rákóczy sur la Guerre de Hongrie, depuis l'année 1703. jusqu'à sa Fin” Gyűjtő hatású tartalmuk miatt csak majdnem 150 év múlva olvashatták először magyar nyelven: 1861-ben Ráth, majd 1886-ban Thaly Kálmán remek fordításában.

hogy elvonják a dorbézólastól? Ipkarkotak-e a nép közé ipart, kereskedést bevinni s a henyéséget eltávolítani? S a mi végre a nemzet zsongorását illeti: nem ők okozták-e a magyarokon elkövetett szarolásaikkal, hogy a nép összezsugorgatván megmaradtól csekély vagyonkáját, saját élete szükségéről gondoskodjék? Megcáfolom a rágalmozók s felvilágosítom az igazságokat; de e nemzet szerencsétlenségeiért nem az embereket vádolom, hanem Isten csapásait látom bennök, melyeket mennybéli atyánk méltán mért reánk s a melyek vasveszőkkel suttanak. Az Ur eugem eszközül használta, hogy fölbresszem a magyarok keblében a szabadságnak szerelmét, mely a rossznak megszokásától már-már hűlni kezd vala.

A ki a magyar jelenkor érzelmeit, vágyait, egész hangulatát ismeri, csak csodálattal, mondhatnám borzadályal olvashatja e siri hangokat.

Hejh! pedig de réges-régen volt ez így... Az a kéz, mely ama sorokat leirta, de rég elporladt... És mégis az a szív, mely mindezt átérezte, az az igazságos szellem, mely éhet adott néki, ime 200 év múltával ül diadalmi ünnepét.

Rákóczy lelke lebeg e hazában.

Rákóczy! e nemzet szeme-fénye, a lovasiasság mintaképe; Rákóczy a lánghelmű férfiú, Erdély dicső fejedelme, Magyarország leggazdagabb ura földönfuto lett. Az ő jogát nem védelmezte, az ő dicsőségét alig hirdette valaki 150 esztendő folyamán.

A honiért küzdő, áldozatkész dús fejedelmnek 6 lábnyi földje sem maradt... örök nyugvó helyül.

A kontinens leghatalmasabb, leghíresebb uralkodójának XIV. Lajosnak, Nagy Törökország hatalmas Urának benső, jó barátja, kinek fejére a dicső, nagy lengyel nemzet oly szivesen tette volna a koronát, hazátlan koldus lett, mert Ausztria s hajh mások is azt mondták hogy... rebelis.

Rákóczy! győztél!

Fülemben cseng indulódnak mámorító hangja; fülemben zúg a jelenkor szava:

„Szegény hazám! Ezeréves szép Magyar Hazám!
Mivé létel annyi ezer véres harc után?
Szegény hazám!... pusztul az évről-évre
S porban bevers — összetöpre...
Szegény Hazám! Ezeréves szép Magyar Hazám!
— — — — —
Gyászos idét élünk most is! Sírva vidagunk!
Szegény Hazám! Magyar Hazám! Téged siratunk!
Tennéid alárlának,
Idegenek fosztogatnak
Szegény Hazám! Ezeréves szép Magyar Hazám!
— — — — —
(Székessay Gy.)

Azt hinné az ember, hogy 200 esztendő folyamán misem történt...

Közél 150 esztendőig aludt a vulkán. Másfél századig viselte e nemzet rabláncait: Ki kezén-lában nehéz vasláncot, ki nyakában... drága aranylánycot...

De „Lett még egyszer ünnep a világon!” Csillagfényben tündöklik 1848. március 15-ike. A „Marsellaise” vértőlrossal akkordjára belefűltak Rákóczy indulójának lelkesítőn zengő, forrongo hang-hullámaiba... s bitor fényekkel lángolt 1848-49.

Feltámadt Rákóczy szelleme.
Megharsantak Kossuth, Petőfi tórágoti:

„Talpra magyar!
visszhangozott a hazában s
„Feltörte rá nagy sirlombját
Egész halott Magyarország!”

ÜJDONSÁGOK.

— József főherceg névnapját és 70 éves születésnapját az uradalomhoz tartozó Ürm községe is megünnepte. Csütörtökön a kegyuri templomban hálaadó istentisztelet volt, melyet Miller József plebánus mondott és amelyen megjelent a községi előjáróság és képviselőtestület Schesz György bíró és Stuhleuter Antal jegyző vezetésével, valamint az intelligencia és nagyszámu közönség. M'se után az iskolában és ovodában

tartottak ünnepélyeket, ahol a gyermekek magyar nyelven szavaltak és énekelték, ünnepelve a főherceget, mint iskolafentartót. A községi előjáróság táviratilag üdvözölte a főherceget, a kinek nevében Libis udvortanácsos választott.

— A belv. kath. kör a jövő csütörtökön, azaz márc. 26-án a főgimnázium dísztermében, felolvasó ülést rendez a következő programmal:

1. **Stabat Mater**, Liszt Ferenczöl. Zongorán előadja: Schwarzbach Flóra úrhölgy.
2. **Nyitány** a „Si j'tais roi” cz. operából, Adam-tól, előadja az V. honvédkerület zenekara Frisig Richárd vezetése mellett.
3. **Svéd Krisztina**, Irtó és felolvassa: Matskassy Kőza úrhölgy, a közs. polgári leányiskola igazgatója.
4. **A vertanúk dala**. Szövege: Havadi B-től, dalnana: Krécsy Edetől. Előadja a város műkedvelő hölgyeiből s a kath. kör férfiakából alkult vegyes kar, dr. Knofel Ferencz vezetésével. A bariton solo részt Nagy Zsigmond, a tenor solo részt Keskes Elek énekli.
5. a) **Előjáték** a III. felvonáshoz (Iona Ave Maria) az „Alar” című operából, gr. Zichy G. zától.
b) **Abránd**, az „Onyegin” című operából, Csajkóvskij Péteröl. Előadja a honvéd zenekar.

Kezdetéül u. 5 órákor.

— A „Gazdák biztosító szövetekeze” elnevezésű. A „Szekesfehervári Hirlap” f. évi március 15-iki számában „No lassá...” cz. alatt egy közlemény jelent meg, melynek két része van. Az egyik az, hogy a cikkirő a Fejérmegyei Gazdasági Egyesület választmányát azért, mert a Gazdák biztosító szövetekeze münkasságával szemben érdeklődést és szimpátiát mutatott, „revid lilással” vádolja. Nem tudjuk, ki a cikk szerzője, nem is vagyunk rá kíváncsiak, — bár természetben tartjuk és elismerjük a nevezett lap kritikai jogát, mégis hogy komoly, számbavehető s e telen kompetens ember tenné, azt — tén az cikk tartalmánál fogva — egyáltalán felse nem tételhetjük. Nem kisfokú elbizakodottságra és önhittsége mutat a cikkíróknak előbb idézett kijelentésére még abban az esetben is, ha feltételezzük, hogy e telen teljesen jártas szakember. Felülbíralmi egy erkölcsi testület munkásságát csak olyan ember van hívatva, a ki legalább is ért azokhoz a dolgokhoz, a mik egyik-másik erkölcsi testületnek a munkakörébe tartoznak. Nem hisszük, de meglehet, hogy az itt szóvá tett cikket éppen ennek a testületnek a kebelébe tartozó egyik vagy másik tagja írta. Ha ez a feltetésünk igaz volna, a mit — ismétlően — aig tehetünk fel, még akkor sem lehetne komolyan venni azt, mert hisz a „Gazdák biztosító szövetekeze” munkásságával szemben a F. G. E. választmányának nagy többsége érdeklődött és érdeklődik: már pedig ez a nagy többség minden esetre illetékesebben, helyesebben és körültekintőbben tudja megbírálalni azokat a törékvéseket, a miket a gazdák biztosító szövetekeze a magyar közjólet emelése érdekében „önzellemt” kifejt. A cikk első részére ez a véleményünk. Ahhoz egyb kommentárunk nincs. Alkossa meg arra vonatkozólag kiki a maga véleményét.

A cikk második része azonban már nem bírálatot, hanem határozottan tendenciózus kijelentéseket tartalmaz. Igaz, kijelenti a cikkirő, hogy ezen adatokat az „Országos Kereskedelem és Ipar” c. szaklapból vette át. Ezekkel szemben csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy tudomásunk szerint e lap ellen a „Gazdák biztosító szövetekeze” illetékes helyen a megtorló intézkedések megtétele iránt kérvényezett. Egyelőre ennyit teljesen elég volna a kolportált hírekk szemben megjegyezni, de mert mi a legilletéke-sebb forrásból szereztünk tudomást a „Gazdák biztosító szövetekeze” szemben terjesztett rosszakaratú hírek ellenkezőjéről, az igazságnak megfelelően csak azt jegyezzük meg, hogy ez az intézmény rövid, alig két évi fennállása óta a tíz és jégbitóztatás telen igen szép, mondhatni nagy eredményeket ért el és hogy idei üzletkőre a múlt évhez képest már eddig legalább 60%-al emelkedett, azt bárkinek kívánságára bármikor készek vagyunk minden keltlyt fizárólág beigazolni. Még csak annyit jegyzünk meg a cikkíróval szemben, hogy vannak még, de legyenek is hazánkknak olyan vezérfeiai, a kik a „szövetke-

zeli jelszóból" önzetlenül lelkesedni tudnak. Ennek a lelkesedésnek hatása alatt létesült a minden ízében magyar érdekeket szolgáló „Gazdák biztosítói szövetkezete" is, a melynek alapításában a fenséges uralkodóház tagjain kívül a földmivélségi miniszterium, az ország főpapjai, főnemesi s legkiválóbb vezérleírjai vettek részt s a kik ma is a legnagyobb figyelemmel örködnek a felett a szakszertű munkásság felett, a mit a „Gazdák biztosítói szövetkezete"-nek elsőrangú szakfőleírjai kifejtettek s a minék végcélja nem annyira a szövetkezeti érdekeinek szolgálása, mint inkább a magyar közzgazdasági jólét fejlesztése és emelése.

— **Uj plebános.** Dr. Városvy Gyula megyéspüspök Szauer László székesegyházi hitazonokot a kegyurasága alatt álló sár-kereszturni plebániára, a vallásminister pedig Toman Antal előzőpapot a patronátusához tartozó csorói plebániára plebánosoknak kinevezte. Ószinte szívvel gratulálunk az új plebánosoknak.

— **Március 15.** A székesfehérvári állami főreáliskola Vörösmarty-Önképzőkörére holnap március 22-én d. e. 10 órákor az 1848. márciusi dicső napok emlékére ünnepélyt rendez. Műsor 1. Talpra Magyar! Enekli az új. énekkar. 2. Megnyitó beszéd. Tartja Szilagyó I. VIII. o. t. 3. Szent nyimok. Előadja Fabián Gáspár VII. o. t. 4. Madrigale. Hegedűn előadja Braun Győző VII. o. t. zongorán kíséri Magyar Pál. 5. Nemzeti dal. Előadja Csáder Ferenc, VIII. o. t. 6. Magyar népdalok. Enekli az új. énekkar. 7. Ünnepi beszéd. Tartja Örvény Ivan, tanár. 8. Rakóczy Ferenc Rodoston. Szavalja Singer Ernő VII. o. t. zongorán kíséri Magyar Pál. 9. Az utolsó honvéd. Előadja Burger Sándor VIII. o. t. 10. Szózat. Enekli az új. énekkar.

— **Templomszentelés** volt Uj-Barok községben. Forró hála a nagylelkű adakozóknak, kiknek áldozatkészsége lehetővé tette, hogy egy szegény hitközség ismét templomba járhat, ismét a maga által épített házban szolgálhat a jó Istennek. Március 18-ika volt az öröndetes nap, melyen a megyéspüspök képviselőben Kófler János kerülte esperes jelent meg, az ő megszokott épületet és megható ténykedésével a templomot az egész hitközség és számos vidéki hívó buzgó részvétele mellett megálodta s ott egy évi szünet után a legszentebb miséaldozatot bemutatva, mely alatt a hívek egy része és az iskolai tanuló ifjuság a szt. áldozathoz járult. Majd az ő kedves ekekszóival a szívek mlyéig hit és szent beszédet intézett a jelenvölközök, melyet alig hallgatott valaki könny nélkül. Mily hálát érez a nép a Mindenható iránt, a ki ily örömben részesítette a jó népet. Egy hangos és a torony azonban hiányzik; erre mar a költséglől nem tellett. De Istenbe vetett bizalommal remélik, hogy azt is megéppíthetik. Faxit Deus.

— **Tomm Béla hangversenye.** Tomm Béla, a fiatal hegedűművész április 10-én d. e. 8 órákor a fogymnasium disztermben hangversenyt rendez. Tekintettel arra, hogy városunk legjelecsőbb erői szerepelnek a hangversenyben, szép sikerre van kilátás. A műsor, mely nagy műizlésre vall, a következő pontokból áll:

1. Gade. Noelleltek. Előadók: zongorán: Klükner Józsefné urnó, hegedűn: dr. Kneifel Ferenc, gordonkán: Szerencsi Ede.
2. Saint-Saens. Concert (h. moll.) hegedűn előadja: Tomm Béla, zongorán kísér: Schwarzbach Flóra urnő.
3. Beethoven. Sonata appassionata. Zongorán előadja: Leeb Erzsike urnő.
4. Bellini. Romanzo és Cavatina az „Alyváró" c. operából énekl: Rostaagni Flőgl Karolin urnő, zongorán kíséri: Schwarzbach Flóra urnő.
5. a) Neschvera. Barcarol. b) Wieniavsky. Valse Caprice. Hegedűn előadja: Tomm Béla, zongorán kísér Schwarzbach Flóra urnő.
6. Grieg. Sonata. Előadók: gordonkán: Szerencsi Ede, zongorán: Klükner Józsefné urnó.
7. Magyar dalok. Enekli: R. Flőgl Karolin urnő, zongorán kíséri: Schwarzbach Flóra urnő.
8. Hubay. Magyar ábránál 8. sz. Hegedűn előadja: Tomm Béla, zongorán kíséri Schwarzbach Flóra urnő.

— **Katonazenekar.** A honvédzenekar a jövő vasárnaptól kezdve minden vasárnap és ünnepnapon d. e. 1/2-től 1-ig a Zichy-ligetben ténézét rendez.

— **Az idők jelle.** Hétfőn, folyó hó 23-án a helybeli járásbírósg bünyefenyítő osztályán olyan bűntény került tárgyalásra, melyre tösgyökérés keresztény városunk multjában csak nagy ritkán akadt példa, mert tisztességes ember nem vállalkozik annak elkövetésére, s csak az képes rá, kinek lelket Istennek, vallásnak és a társadalmi rendnek olyan vak gyűlölete tölti el, minő az új „népboldogítókat", vezérei essz- és rendbomlasztó apostolokodásukban. Jó érzelmu ember tiszteli mások vallásgyakorlatát meg akkor is, ha ő maga azt tévesnek tartja és semmi esetre sem használja fel arra, hogy azzal botrányokat rendezzen, mint ezt megcselkedeite városunk fiók-Ellenbogenja, a facerkodása mellett is vigan uraskodó komiveslegény, Pinter Károly és társa, valami Vágó Kálmánné nevezetű szende hölgy. A bűn eset a következő: Mult év november hó 29-iken Felber Géza, akkor még felsővárosi káplánnak Kambold Henrik Gaztelep-utca 10. sz. alatt lakó vasutii fűtő leányát, Mariát kellett elhietmie. Gönczöl Antal káplán, ki az előző napon a temetes idejét kitűzte, tudva azt, hogy a halottivők komives-legények lesznek, kiknek ezen szerep betöltésénél minden alkalommal nyilvánuló lassúsága köztudomású dolog, a szombati 4 órai lytaniára való tekintetből 3 órára rendelte a temetést, azon hiszemben, hogy 3 óra alatt megkomives-legényekkel is meg lehet tenni azt a rövid utat, mely a gázgyártól a feltamadási temetőbe visz. Amde a számítás nem vágott be, mert a Pinter Károly vezetése alatt álló vivők remekeltek a lassúságban. És hogy ez a lassúság tudatos, előre elhatározott dolog volt, igazolja az a körülmény, hogy a szertartás végzetével az egyik „elvtárs" így kiáltott fel: „Na ezeket ismét joi megboszantottuk!" — A kör megkezdődött a szertartás és 1/4 volt már, mire a menet az Olaj-utcai iskolához ért, mert a halottivők ugy másztak, hogy a menet elejének jó ideig kellett a berényi ut sarkán ácsorogni, míg a vivők a vasúterem átparádeztak, olyan tempóban lejtve, melyhez képest egy megrokkant bityai cammogása valóságos kényvelutas. Ekkor a temetést végző segédlelkész látva, hogy kifogytak az időből, figyelmeztette őket, hogy gyorsabban menjenek, mert máskülönben kénytelen lesz más hivatalos teendője miatt otthagyni s mikor pedig látta, hogy a figyelmeztetés után még lassabban mennek, ott hagyta őket, s rendes lepesben elment a siring, hol átadva a palástot a minister gyerekeknek, ezeket azon meghívással küldötte a templomba, hogy iltözzenek fel a litaniához, nehogy lekessenek róla; ő maga pedig bevarva a sirmal a halotat, azt szicve beszéltelte. Alig hogy ez megtörtént, a sir körül állók egy része éketlen lármába tort ki, szidalmazva nemcsak a temetést végző káplánt, hanem az otthon levő esperes-plebanost és másik káplánt is, kik szertintük pénzért lojlik a napot; különösen kitért magáért Vágó Kálmánné, ki a litaniára sielő káplán után olyan gyalazatos piszkos szavakat kiabált, minőket csak palinkás bődök zűlő közönsége szokott társalgásban használni, de tisztességes ember nem vesz szajabá. Természetes, hogy az inzulált segédlelkész nem állt össze az eszeveszett népséggel nyelveszkedni; szó nélkül tavozott, de a vallashabontók ellen megette a bűnvádi jeljelentést. S most jön a java. Mikor Pinter Károly és társai neszét vettek annak, hogy az ügy a bíróság elé került, a „Nepszava" című papirus január 6-iki számában közzetettek egy hazugsággal alaposan megspékelt cikket, melyben még nekik áll fölebb; erősen fenyegetöznek, hogy a derék elvtársak majd kiszedik a temetési hókuszpókuzt végző dühös papocskának a méregfogait. Hétfőn lesz az a bizonyos fogházás; hogy kinek törük bele a foga, az majd elvállik akkor, de mar előre is sejtethi mindenki, aki az ügyben eljáró Domolót Zoltán aljárásbíró erélyét és igazságságságát ismeri.

— **Népgyűlés a katonai javaslatok ellen.** A bicskei függetenségi kör f. hó 25-én d. u. 3 órákor Martonvásáron, március 29-én pedig Bicskén népgyűlést rendez, hogy kifejezze a nép tiltakozását az újabb vér- és pénzaldozatok ellen. A jelzett népgyűlések előreláthatólag Barabás Béla, Pichler Győző, Horváth Gyula, Sebess Dénes, Pap Zoltán és Ráth Endre orsz. képviselők is megjelennek.

— **A Vörösmarty-kör a kör tagjaival és az érdeklődő nagyközönséggel** tudatja, hogy felolvasásainak sorozatából vasárnap, március hó 22-én, este 6 órákor a kör nagytérmenben lesz a hatodik és hetedik felolvasás. 1. „Az Istenlelektről." Irta és felolvassa dr. Vargha Danján főgyimn. tanár ur. 2. „A fényezés és kereskedeleu társadalmi hatása." Irta és felolvassa Mészáros János főreálisk. tanár ur. A felolvasást este 8 órákor ugyancsak a kör helyiségében társasvacsorára követe. A társasvacsorára jelentkezni a körben kitett iven lehet. A felolvasásokra a kör tagjait és az érdeklődő nagyközönséget a választmány nevében meghívja Vörössy József, a Vörösmarty-kör igazgatója.

— **Kunhegyi lemondása.** Kunhegyi Miklós szinigazgató végre is belátta, hogy kizárólag a saját hibájá folytán a helyzete most már tarthatatlan. Tegnap beadta lemondását s a színhelyi bizottság már tudomásul vette s április 5-iki határozattal pályázatot hirdetett a székesfehérvári szinikerület igazgatói állására.

— **Anyá és fia a ravatalon.** Megható, szép példáját nyújtotta a gyermeki szeretetnek Csurgai Horváth István, a ki most már édesanyjával a holtak bírodalmának lakója. Özv. Csurgai Horváth Istvánné rá-utcai lakos már 9-10 év óta betegeskedett, házi teendőit azonban elvégezte. A mőta azonban a Rác-utcában levő kis háza tavaly leégett, nap-nap után jobban erőt vett rajta a sorvasztó baj s a mult hónap óta a Rác-utca 40. sz. ház kis udvarlakásán végőrájt várta az özvegy édesanya. A baj azonban nem jár egyedül. E hónap elején ágynak esett a fia is, a 22 éves István. Meghült s tiúdgöyöladás fejlődött ki, a mióből azonban szerencsésen felépült annyira, hogy vasárnap óta már német a fiatal leány. Míg a nő erősödött, az édesanya állapota válságos lett. A tegnapi nap szomorúságra azonban senki sem számithatott. A hajnali órákban a halál kopogtatott a kis szoba ajtaján. Horváthné elbucszott szépen a gyerekeitől, s aztán agóniába esett. Nagyon a szívére vette ezt a már lábadozó fia, nem is nézette tovább, hanem benment az ugyanott lakó rokona lakására, hogy ne legyen tanuja a szomorú eseménynek. Reggel fél óra tájban az édesanya átadta lelkét Teremtőjének. Az öregebbik testvér zokogva ke-reste fel ücscsét, hogy a halálhír megívgye. Bár nem váratlanul, mégis meglepőde hallotta a szép szál leány édesanyja halálhírét; szeméi kime-redek, arca elsapadt s aztán lehunydott, hogy kövesse szerető anyját a sírba. Hiába szölingattak, nem nyíltak szóra ajkai. Még egy sóhaj s a fiú élettelen volt. Ott feküdték egymás mellett a kis udvarszobában, a honnan ma együtt értek a temetőbe is, a hol várják egyesülésüket a feltamadás reményében.

— **Névváltoztatás.** Spitzer László székesfehérvári lakos vezetéknevét belügyminiszeri engedélylyel Szatmári-ra változtatta.

— **A cuculisták nagyszabású kongresszust** tartanak Budaapesten. Hogy valóban kongresszus, bebizonyítjuk a kacagányos vezérleírnak díszes listájából. Titkári előadó Welner Jakab; pénztári jelentő Fleischmann Arnold, a gazdasági politikához Welner Jakab szól hozzá, a pártprogrammot Bokányi Dező adja elő (ez már szükségesnek látta legalább névben a magyarosodást. A neve magyar forma, de a bokái: két balboka); a pártszervezetet Groszmann Miksa találja ki; a szocialpolitikáról pedig Goldner Adolf fog értekezni Csupa Galiciából idepotyogtatott kétballábú pajeszzel veszdő szittya khóni, a ki kősert eszik és keresztényre szomjuhozik. És ezek az éhenkórászok tanítják a magyar népet. Ezek ígérnek neki Kánaánt, műveltséget, földi pharadicsomt. Ó te szegény magyar nép, hogy nagy a nyomorúságod, nagy a szegénységed, ebből is látszik, hogy ilyeneknek a kolomp szava után méz, ezeknek a párikaszaját tömőd, a kiket soha semmiféle ösöd nem vitt be, se a testük se a lelkük. Jól mondta Bartha Miklós szerint, hogy a zsidóság soha sem volt államalkotó nép, hogy bármennyire eszes is, de országát még nem tudott alapítani és csak vándorolt egyik földről a másikra és megromtott mindent, mint a férge alma. Ime a magyar népet is csak izzgatják, ezek koplattatják, ezek vadítják, ezek akarják elteríteni Istentől és magyar hazájától.

Szegény magyarok!

— **A sorozás elhalasztása.** A katonai javaslatokhoz kevés a bizalma a honvédelmi miniszternek, de azért reményli, hogy törvényerőre emelkedik. Epen azért a sorozást ismét elhalasztotta — bizonytalan időre. Kár meg nem tartani a sorozást a rendes időben, nehogy a legnagyobb munkaidőben legyen kénytelen a legénység sorozáson lopni a napot.

— **Munkágyülés.** A földmivesek egy része holnap d. u. 3 órakor az igazságügyi palota háta mögött gyűlést tart. A munkások helyzete, szervezkedés és a sajtó s az alapszabályok felolvasása címűn történik az igazgatás. A rendőrség és csendőrség készenlétben lesz. Ma már ez a haladás!

— **Balcsot villanyos szerelésnél.** Szokolczay Lajos sörscarnoka eddig két dolgról volt nevezetes: friss jó söréről és ízetes konyhájáról. Ha még egy harmadikról is említést teszünk, az nem lehet más, mint hogy az üzlet jóforgalma folytán a levegő néha bizony csiklandozta az ember orrát. Most már ezen is segítve lesz. Óriási költséggel két villanyos szellőztető szerkezetet állított fel az üzletében. Hogy némiképp fogalmat alkothassunk a villanyos szerkezet működéséről, megemlítjük, hogy a szellőztetőnek fél meter átmérőjű egy-egy keréke 1 perc alatt ezerkétszázszor fordul meg tengelye körül, tehát a belső levegő kicserélését állandóan biztosítja és gyorsan esziközi. Ennek a kis ördögmasinának felállításával történt a szerencsétlenség. *Bucdék* Jenő szerelő maga sem hitte, hogy ily erővel működik a masina, gyanutlanul illesztette be tegnap délután a keréket a fakeretbe s ebben a pillanatban két újját szelte le a kerék redőnye. Dr. Bierbauer Viktor főorvos kötözte be a megcsontított kezét.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb természet adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöltség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

Az arabőr ápolására kitűnő szer

a „Melanie Creme.“

Kapható: Takácsi Nagy József
gyógyszerárban

Székesfehérvárott, Budai-ut.

I tégely — I korona.

SZÍNHÁZ.

A direktor ur ismét galvanizált. Lelőzta Pestről a nagy slagert, Ujházi, a ki a multkor telt házat hozott össze. És a közönség hálás volt: csütörtökön is, pénteken is legalább háromnegyed részben megtöltötte a helyeket, ambar a direktor ügykezett két bőrt lehúzni róla, mert az árakat is felemelte, bérletszűnetet is csinált (természetesen! ha eddig nem mentek a bérlok a rossz játéka miatt, fizessenek most duplán, mert egy igaz színész játszik.)

A „Pont Biquet család“ csütörtökön nem elégitette ki teljesen a várakozást. Maga a darab kuszáltsága különösen a második felében lehasztotta a lelkesedést. Ujházi is mintha kedvetlen lett volna. A mit egyébiránt nem is csodálhatunk, ha a környezet élettelen, működővel játékat néztük. A szerepüket nem tudták, aztán a művész jelenléte annyira zavarba hozta őket, hogy még azt is elfelejtették, a mit egyébként tudtak. Az öregnek kellett őket noszogatni hogy: „no ijedjen már meg,“ mikor bámulva nézegette a „fizimiskáját“ Margitai mint rendesen az unalmasassá váló sablonoszerű alakításait mutatta be, Déri is elég ügyetlen volt. Legtöbbet ért meg Szarvassy Mariska, mint Matild, no meg Igmándi Bouza szerepében.

A pénteki előadás a közönség nagy türelmetlenségére csak 8 óra után kezdődött. A „Péntek este“ című lengyel zsidó darabot, a program ellenére előre tették. A mi nagyon okosan is volt. Csak azt csodáljuk, hogy egy parányi rendezői ügyesség hogy írhatta az első helyre.

A figyelem központja természetesen ismét Ujházi volt. Eleinte hideg volt a játéka, később aztán mindinkább belemelegedett. Remekül adta az előítéleteiben megcsontosodott zsidó rabínust, a ki elzárkózik a világból, csak a Talmud légkörét ismeri s ugyanebbe a levegőbe akarja bezárni ifju feleségét Esztert (Szarvassy) is. Aztán jön egy fekete vadász és megszőkíti a magával elégedetlen asszonykát. Ujházi megrázta a hallgatók lelkét. Különösen a megátokozási jelenet háborzongató volt. Azonban kár volt ezt a nehéz, igazán művészi nagy erőket kívánó darabot választani, a hol a gyengeségek annyira előtérbe lépnek. Margitai a szőketési jelenetnél olyan volt, mint egy félben maradt borbély legény. Szarvassy csak megjárta volna, de a hangja aig hogy eljutott a közönségig.)

A megrázó tragikus előadást a tombolásig kacagató „Kölcsönkért feleség“ követte. A közönség rekedtre nevette magát és minden jelenetnél vörösré tapsolta a tenyerét. Ujházi le is aratta az egész partneret elől, úgy hogy azoknak semmi sem jutott. Hogy mit lehet csinálni egy szerepből, megmutatta. Minden mozdulata, mimikája, pompás ötletei állandó derültség forrásai voltak. A többi rendes volt. Egyébiránt Ujházi valóságos terrorizálja őket. A nyitl színen tett rájuk olyan megjegyzéseket, ami kérdésessé teszi, hogy szabad-e az olyan még Ujháznak is. Igaz, hogy ötlet-szerűleg a játéka forva követi el, de hábaverni a „művésznöket“ mint a szobaleánnyal tette, egy kissé sok a jóból, még ha vidéken vagyunk is. Nagy Mariska elég ügyesen forgolódott, Margitai is pótolta valamit, Celléri Gizzi azonban annál szőketesebbnek mutatata be magát az ő parányi szerepében... Ujházi elment és most pihenhetünk újra.

*) Az se érdemelt, hogy egy keresztény szerep volt az egész darabban s azt sem tudták nem kereszténynek előadani.

Anyakönyvi statisztika

1903. évi március hó 14-től március hó 21-ig.

I. Születés.

Született: 8 fiú, 14 leány. Ezekből törvényes fiú 8, leány 14; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született: 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány: — Összesen: 22.

II. Halálozás.

Elhalt: 12 fi, 15 nő. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiú: 4, leány: 4; törvénytelen fiú: 0, leány: 2; 5 éven felüli fi: 8, nő: 9. — Összesen: 27.

E szerint a születés a halálozást 7-tel mulja felül.

Elhaltak: Gallér Marton, rom. kath., kishirtokos, 68 éves, házass. helyingrák, Öreg-utca 47. szám. — Lakner Borbála, rom. kath., főkepezés, 60 éves, Tuladás, Jokai-utca 24. szám. — Jankovics Imre, rom. kath., 6 hónapos, tudólob, Rác-utca 36. szám. — Zugovics Ferenc, rom. kath., 4 éves, vörheny után serobut suly, Szechenyi-utca 75. sz. — Reveland Gyula, rom. kath., 10 napos, érettség, Sütő-utca 3. sz. — Krainhofer István, rom. kath., 6 hónapos, tudólob, Horváth István-utca 10. szám. — Volfsgutber Ferenc, rom. kath., kishirtokos, 74 éves, özvegy, öngyilkosság, lóvas által, Felsőkirálysor 51. szám. — Frank Gábor, izr., loalkusz, 56 éves, házass. tudóvesz, vásártér. — Szabó István, rom. kath., napsz., különf. agban, 29 éves, házass. tudófogóker, Szt. György körház. — Julusz Julianna, rom. kath., 3 orás, veleszületett gyengeség, Szechenyi-u. 29. sz. — Rühner Erzsébet Eszter, izr., 3 hónapos, helyhurut, Salétrom-utca 2. szám. — Faragó Zsófia, ev. ref., háziseled, 51 éves, kimerülés, Szt. György körház. — Imre Sándorné szül. Csetenyi Julianna ev. ref., 33 éves, dühkór folytán kimerülés, Szt. György körház. — Stangl Rozália, rom. kath., 2 éves, vörheny, Öreg-utca 1090. sz. — Bogár Mihály, rom. kath., 5 éves, tudólob, Ösz-utca 17. szám. — Pallag Mária, rom. kath., 26 éves tudóvesz, Szarazut. — Tungler Katalin, rom. kath., 5 hónapos, tudólob, Öreg-utca 1024. sz. — Özv. Molnar Jánosné szül. Tót Erzsébet, ev. ref., 84 éves, vegegyengülés, Temetősor 14. szám. — Hauer Istváné szül. Stigler Teréz, rom. kath., 74 éves, szervi szivbaj, Felsőkirálysor 27. szám. — Özv. Horváth Jánosné szül. Zendi Katalin, rom. kath., 80 éves, vegegyengülés, Palotai-utca 41. szám. — Göbölös Katalin, rom. kath., gyümölcsarcsno, 18 éves, tudóvesz, Forgó-utca 14. szám. — Peuser Frigyes, rom. kath., magázó, 60 éves, agygyulladás, Öreg-utca 12. sz. — Miskóvitz Katalin, rom. kath., 2 éves, vörheny, Olaj-utca 52. szám. — Özvegy Csurgai Horváth Istvánné szül. Palkovics Teréz, rom. kath., kishirtokos, 49 éves, tudólob, Rác-utca 40. sz. — Csurgai Horváth István, rom. kath., kishirtokos, 21 éves, nöllen tüdőlob folytán szivbénulás, Rác-utca 40. sz. — Löwinger Mór, izr., szesznagykereskedő, 63 éves, szivhűdés, Palotai-utca 2. szám.

III. Házaságkötés.

A fentjelzett idő alatt házasságra lépett 3 pár.

Nyitlór.)

SCHUBERT és SCHLESINGER

DIVATÁRUHÁZA

SZÉKESFEHÉRVÁR, NÁDOR-UTCA.

Nagyszabásu bevásárlási utunkról hazatérve, tisztelettel értesítjük nagyrabecsült vevőinket, hogy áruházunk részére a divat különlegességeit képező legfinomabb ruhakelméket, selymeket, mosó kelméket beszereztük. Magas színvonalon álló divatruházunk készleteinek beszerzésénél nem mellőzhetjük az irányadó külföld gyártmányait, de különös tekintettel voltunk arra, hogy hazánk kitűnő ipartermékei dúis választékban képviselve legyenek áruházunkban.

Épugy a legfinomabb, mint olcsó, de jó minőségű cikkekben nagy választékkal állunk t. hölgyeink rendelkezésére, olyannyira, hogy üzletünk teljesen nélkülözhetővé teszi a fővárosi cégeket, sőt azokat olcsó árak, — szolid és előzékeny kiszolgálás tekintetében — felül is mulja.

Ez alkalommal hölgyeink kényelmére divatos díszeket is beszereztünk s minden raktáron levő kelméhez megfelelő izléses díszek nagy választékban kaphatók.

Női felöltők, gyermek konfekció, gallérok olcsó és legfinomabb kivitelben nagy választékban vannak raktáron a legújabb modellek szerint.

Férfi ruha kelmékkel, férfi felöltő szövetekkel szintén szolgálhatunk és üzletünk ezen újága, melylyel közkívánatra bővítettük sokoldalú áruházunkat, az utóbbi 2—3 év alatt örvendetesen föllendül: mert férfi kelméink kitűnő minősége, verseny nélküli olcsó ára csak megerősítik üzletünk országzerte elterjedt jó hírnevét.

Vidékre mintákkal készségeel s hármentve szolgálunk és beérkező megbízások elintézésére kiváló gond fordítatik.

Kiváló tisztelettel

Schubert es Schlesinger.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

!! Elvem kevés haszon nagy forgalom!!
RODE IMRÉNÉ Lasits Erzsi
 női- és férfi-divat üzlete
 SZÉKESFEHÉRVÁR, Szt. Imre-utca.

T. c.

Üzletem nagyobbitása alkalmával van szerencsém értesíteni a melyen tisztelt vevő közönséget, hogy a férfi-divatárut is bevezettem a női-divat üzletembe, kényszerítet erre kiterjedt nagy ismeretségem és üzletem nyolcz évi fennállásának jó hírveve.

Tekintve a mai divat óriási változatosságát, mind a mellett fáradságot és költséget nem kimelve mindazt, a mit a női divat terén szépet és különlegest a külföld termel, sikerült beszereznem naponta érkező újabb és újabb divatú

párizsi és bécsi modell-kalapokban feltűnő szép nagy választékkal szolgálók.

Férfi divatban oly hálattal olcsó árakat nyújtok a mire még a vevő közönség nem részesült.

Legszébb férfi kalapok, kitűnő minőségű minden színben 1 f. 20.

Fekete kalapok minden létező alakban 1.50.

Legfinomabb gyapjú divatkalapok 1.50, 1.80, 2.-, 2.50

Nyakkendők selyemben 15, 20 és 25 kr.

Nyakkendők legfinomabb 40, 45, 60 és 70 kr.

Ingek, gallerek és kézelőköl a legjobb gyártmányt tartom raktáron, melynek tartósságáért 5 évi jótállást vállalok. A m. t. vevőközönség szíves jóindulatába ajánlva magam vagyok

kitűnő tisztelettel

Rode Imre.

Új bútor üzlet!

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy saját műhelyemben készült asztalos munkákból raktárt tartok.

Kórház-utca 4. szám alatt (saját-ház)

Raktáron van uri-, háló-, ebédő-, szalon-, előszoba és konyhabutorok a legszolidabb kivitelben, melyeknek jó minőségéért felelősséget vállalok.

Főelvem oda irányul, hogy ezen szakmában előforduló silány gyári munkák által félrevezetett közönség helyben találjon szolidan készült butorokat.

Elvállalok továbbá minta és rajz szerint választott butorok készítését bármily kivitelben, ugyszintén mindenemű asztalos munkákat jutányos árakon.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel
NYÁRY GÁBOR,
 épület és butorasztalos.

MEGHÍVÓ.

Káloz és Vidéke Keresztény Fogyasztási Szövetkezet
 1903. évi március hó 29-én
 délután 4 órakor

a kálozi róm. kath. iskola tantermében tartja
I. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a szövetkezet összes tagjai tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozati:

1. Elnöki megnyitó és a hitelesítő tagok kiküldése.

2. A zárszámadás és mérleg előterjesztése és azok megvizsgálása.

3. Az igazgatóság jelentése.

4. Az új felügyelő-bizottságnak megválasztása.

5. Egyéb indítványok és határozatok.

E meghívó és az elkészített zárszámadások és az igazgatósági jelentés a közgyűlést megelőzőleg fognak a szövetkezet helyiségében S napot át közszemlére kitéteni és mindenki által szabadon megtekinthetők.

Kelt Kálozon, 1903. március 19.

Az igazgatóság.

Szőlőlugast ültessünk
 minden ház mellé és házi kertjelekben.

Ezre azonban nem minden esetben alkalmas fajokat ültetni, csak olyan elcsaját házikat az egész országban idején a legkiválóbb munkatársak és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem a minden olyan ház, melyek fa'a mellett a legeszkényebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kertészeknek stb. a legpraktikusabb díszre anélkül hogy legkevésbé helyet is el foglalna az egyébre használható részekből. Ez a legkiválóbb gyümölcs, mert minden érben terem.

A fajok ismeretelésére vo. alkoss szíves fénynyomatú katalógus híráinek ingyen és bérmentve küldök meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Éremléki első szőlőültetvénylap Nag-Káloz, u. p. Székelyud.

Legszolidabb kiszolgálás!

Legszolidabb kiszolgálás!

Egyedüli raktár

Borsalínó olasz puha, valódi angol és PLESS-féle kemény kalapokban.
 Különlegességek PICKLER loden könnyű kalapokban.

Színes és fekete férfi puha verseny kalapok drbjá frt. 1.20-tól.	Különlegességek férfi-, fiu- és leányka sapkában, filcz és szalmakalapokban.	Remek választék 1 koronás nyakkendőikben.	Színes zefir mellű INGEK drbjá frt. 1.20-tól. Egész színes batiszt és zefír ingek.
--	--	--	--

Székesszékelyvári Mádon-utca.

Knazovitzky Béla
 kalap-, cipő-, uri és női divatáru raktára

Székesszékelyvári Mádon-utca.

Fehér pique és sima mellű férfi ingek drbjá frt. 1.20-tól a legfinomabb kivitelig.	Férfi és női magas szárú bőr cipők. Elismert legjobb gyártmány.	Zergebőr, lak, box, chevro, szarvasbőr, lasztin, vászon, fél női és gyermekecipők.	Gyermek bőr cipők 1 frttól kezdve minden minőségben.
Zachariás-féle bőr kesztyűk jótállás mellett.	Sétabotok, illatszerek, bőr-árak.	Különleges divat férfi-, női-, gyermek- HÁRISNYAK és SZOKNIK.	Női blousok, alsók, corsetták, ingek, nadrágok.

1000 darab színes felselyem napernyő alkalmi árban drbjá frt. 2.-, 2.50, 3.-
 Fekete felselyem és tiszta selyem napernyők frt. 1.50-tól 5 frtig.

SZINTARTÓ ING CRETONOK, BATISZTOK, PERCALOK.
 Fehéruemű rendelmények mérték szerint a legpontosabban készítettnek.

Legolcsóbb árak!

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, V. ker., Váci-körut 52. szám.

Ajánlja a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gőzcséplő-készleteit, 14, 16 és 20 lóerejű Compound-locomobiljait és végre

„MILLENNIUM” legújabb szerkezetű fűkaszaló-, marok-rakó- és kéveköto-aratógépeit, továbbá

aczelöntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Kizárólagos képviselő: **DEUTSCH SÁNDOR,** Simontornya.

A párisi világgkiállításán „Grand Prix” a legnagyobb kitüntetés.

Első magyar általános biztosító társaság Budapesten.

I. Tűz-, szállítvány-, jég- és betörés-biztosítási üzlet.

Table with columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, and Mérlegszáma 1902. december 31-én. It details various insurance categories like Tűzbiztosítás, Szállítványbiztosítás, and Betörésbiztosítás.

Table titled 'Mérlegszáma 1902. december 31-én.' showing assets (VAGYON) and liabilities (TEHER) with detailed itemization.

II. Életbiztosítási üzlet.

Table with columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, and Mérlegszáma 1902. december 31-én. It details life insurance operations.

Table titled 'Mérlegszáma 1902. december 31-én.' showing assets (VAGYON) and liabilities (TEHER) for the life insurance department.

Stelner Jenő, Belsőbiztosítási könyvvivő, and other administrative information including the company's address and legal status.

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.